

Publicerad 2024-01-01 10:29 av Solstrale

Solstrale... tema: trötthet - matthet - motstridigheter

Adventskalender 2023 PANIK I JULEÅ lucka:29

godord till behövande...

löften i all ära och ära till dem som uppfyller dem... när kråkorna kraxar och säger "du kommer aldrig att klara det" - ja antingen så blir du sporrade av det - eller så ger du upp... men vi får skänka dem som ger upp i motstridigt trots all vår hänsyn och tänka oss för vad vi säger... idag kanske vi känner trötthet och matthet efter allt firande... många av oss har ätit och gottat oss... en del har inte haft råd... vi ska vara medvetna om världsläget men samtidigt vara i vår värld... kan vi göra något för varandra så är det utmärkt men samtidigt inte titta snett på den som inte förmår... var öppensinniga och se att även den som saknar förmåga är inte mer än människa...

"PANIK I JULEÅ " lucka:27

... utanför Tomtehuset hade en flock med kråkor slagit sig ned... Tomtemor såg dem ifrån köksfönstret och undrade vad det var dem pickade på... hon smög ut för att se närmre... vad var det som lockat dem hit tänkte hon... kråkorna flyttade sig inte när hon närmade sig... hon hörde en skata skrocka och inte det heller störde kråkorna... de bara pickade på något i snön... Nissen hade också sett och var ute för att se hur det kom sig att kråkorna var där... när Tomtemor och Nissen vände sig emot varandra och började prata flyttade sig inte kråkorna... vad är det som intresserar kråkorna tror du Tomtemor?... ja ha du Nissen, det är en stor fråga! svarade hon... vill du hämta Julbocken Corona med anden i gylleneskrinet? sa Tomtemor... ja det ska jag göra! sa Nissen... Tomtemor stod kvar och försökte gräva med handen i snön för att se om hon kunde se vad det var kråkorna åt... men hon fick inte syn på något... samtidigt dök det upp tre mörka skuggor en bit bort... vilka är ni? ropade Tomtemor... hon fick inget svar... och tänkte att det nog var bäst ändå att hon gick in genast... Tomtefar hade sett det märkliga som pågick... vad är det för något, det här! frågade Tomtemor... jag tror det är Gonderna som har ett vakande öga över oss! sa han...

... nu såg de Nissen och Julbocken Corona med anden i gylleneskrinet stå intill kråkorna... Anden svirrade sig ut ur skrinet och lade sin fråga över situationen... han lyssnade noga på de historiska vingslagen som berättade att kråkorna var en skrämseltaktik av Gonderna... han fick veta att det var bäst att låta kråkorna och Gonderna agera i fred... vad har du fått veta Anden! undrade Nissen ivrigt... jo vi kommer att få besök idag, men besökarna behöver skyddas till varje pris, och Gonderna skrämmar bort oknytt och otyg! sa Anden... okej vad bra, då vet vi, ska vi gå in och äta frukost istället då! sa Nissen... sagt och gjort frukost blev det...

... som vanligt dignade bordet av gott som Nissan, Tomtemor och Farmor Ida hade gjort iordning... dem hade sovit över Ida och Staffan... Stalledrängen Erik satt med lilla Grisen Ebba i knäet... Ebba ville bli matad idag och var extra trotsig och knepig emot Erik... en god övning inför framtiden, va? skrattade Nissen... ja framtiden, framtiden, den ska vi icke sia om! skrockade Skuggan... varför inte det? pep uggleflickan Elaine... jo att sia om framtiden drar mörker till vår trappa! svarade Anden... han fortsatte

berätta om varför Gonderna var här... Erik sken upp... jag vet vilka som är på väg hit! sa han... vilka då, vilka då? kraxade Skuggan... det får bli en överraskning! smålog Erik och fortsatte pyssla om lilla Grisen Ebba... Nissan och Lilla Ängeln skrattade åt hur de såg att Erik verkligen försökte... och så blev det ett tjoande och stimmande och oron förbyttes i bus och lek...

... på eftermiddagen kom överraskningen det var Eriks föräldrar som kom på besök... Eriks mor Irma och far Emil hade rest långt... Farmor Ida och Staffan Stalledräng ville bjuda dem på mat och husrum... men dem var mycket enkla och valde att sova i stallet tillsammans med Erik och hans fåle Kruxen... därför tog Ida och Staffan med sig maten in i stallet och tände upp braskaminen... de dukade upp godsakerna på en halmbal och satte sig på filter runt omkring... farmor Ida var nyfiken på hur Eriks mor och far känt när Erik kom till världen... och på dem ord de beskrev det förstod hon att Erik skulle få mycket stöd av sina egna föräldrar att fostra två små barn... hur var det när Erik kom till världen! frågade Ida... Eriks far talade poetiskt... det var inte solskensstrålarna eller de vintervita landskapet... ej heller snödropparna eller julrosens eviga blommande... inte heller var det krokusskott eller de musöronklädda björkarna... och inte var det havets azurblåa som speglas i ögonen på goda människor... men kanske var det när han kom som allt förändrades... det värmdes som en sprakande kamin i bröstet när hans kram slöt om så mjukt och fint... det han bjöd var barnets fantasi som med skrattet tog oss igenom allt... en strimma av ljus hopp klädde dagen... ni ska tro att när vår älskade Erik föddes betydde det allt för oss... den fattigdom och nöd vi upplevt var som bortblåst... vi kände genast att vårt livsmål var som förbytt! sa Eriks far... ja vi kunde känna meningen med livet strömma genom oss! sa Eriks mor... men vad var det för mörka krafter som ville förstöra denna frid och glädje för Erik?... ja det är trettondagsaftons äventyr... vi ses då!...

Solsken på er så länge ! :) Solstrale...

Tack på förhand för applåder
kommentarer och bokmärkning!

5/1 kl.10.30 kommer lucka:30

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten